

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical	تاریخی
------------	--------

فرستنده: عثمان حیدری

۰۷ فبروری ۲۰۱۵

کنفرانس یالتا ۷۰ سال بعد

هفتاد سال قبل – در اوایل فبروری سال ۱۹۴۵ – در یالتا کنفرانس کریمیه (یالتا) رهبران اتحاد شوروی، امریکا و انگلستان گشایش یافت که در آن اصول ساختار بعد از جنگ اروپا مورد توافق قرار گرفتند. این اصول و مهمتر از همه، درس های یالتا امروز اهمیت خاص کسب می نمایند.

هفته کنفرانس یالتای دول ائتلاف ضد هیتلری (از تاریخ ۴ تا ۱۱ فبروری سال ۱۹۴۵) به آخرین گردهمایی مشابه در عهدی که به نام «قبل از هسته ئی» یاد می شود، مبدل گشت. ملاقات بعدی رهبران اتحاد شوروی، امریکا و انگلستان که در پوتسدام در سال ۱۹۴۵ صورت گرفت، در زمینه خبر آزمایش موفقانه بمب اتمی از طرف امریکاییان صورت گرفت که چند روز بعد به ضد شهرهای هیروشیما و ناگاساکی جاپان استفاده شد. در یالتا صحبت راجع به سلاح نو مخرب و آغاز «عصر اتمی» مطرح نبود و تمام توجه رهبران بر حل بعد از جنگ در اروپا متمرکز بود.

در مرکز توجه مسأله احیای سرحدات سابق و تعیین سرحدات نو دولتی در اروپای آزاد شده قرار داشت. حل آن گذشت های جدی از طرف هر سه کشور شرکت کننده مطالبه می کرد، چون صحبت، در ماهیت امر، راجع به ایجاد سیستم ارضی بازداری و وزنه متقابل بین شرق و غرب، مطرح بود.

از این نقطه نظر مسأله پولند که در نتیجه موجودیت دو حکومت در پولند – حکومت به رسمیت شناخته شده اتحاد شوروی و حکومت در مهاجرت که در لندن قرار داشت، خاصاً حاد بود. نسبت این واقعیت که خاک پولند توسط اردوی سرخ آزاد شده بود، ستالین توانست از واشنگتن و لندن بر توافق در باره ایجاد «حکومت موقت وحدت ملی»، بر پایه حکومت موجود در آنجا، دست یابد، ولی با «شمول شخصیت های دموکرات از خود پولند و پولندیان ساکن در خارج» در آن رهبر شوروی، به نوبه خود در باره مسایل دیگر – من جمله، در بالقان در برابر دول غربی گذشت نمود. ستالین به عدم شرکت در حل اوضاع در یونان، جایی که جنگ خونین داخلی مشتعل گردیده بود، موافقه کرد.

در باره حل مسأله المان نیز مصالحه حاصل گردید. در یالتا راجع به ایجاد نواحی اشغالی متحدین در خاک المان مغلوب شده توافق حاصل شد که بعداً در ابتداء به جمهوری دموکراتیک المان و جمهوری فدرالی المان و در سرحد سال های ۱۹۸۰ – ۱۹۹۰ به المان متحد معاصر مبدل گشتند.

ولی منطق غربی جیوپولیتیکی از بین نرفته کنفرانس نقش خود را در این باره بازی نمود که اساس همکاری بعد از جنگ که در یالتا پی ریزی شده بود، بصورت کل و مؤثر تحقق نیافت. جهان به سرعت به دوران «جنگ سرد» می لغزید. این وضع در نتیجه تلاش غرب جهت «تقسیم نو جهان» مبدل گشت و نمی توانست نسبت کدام پلان های تجاوزهکارانه اتحاد شوروی توضیح شود. این مطلب را ولانتین فالین دوکتور علوم تاریخ در صحبت با رادیوی سپوتنیک اظهار داشت:

اروپا را در سال ۱۹۴۵ از جانب اتحاد شوروی هیچ چیزی تهدید نمی کرد. کشور ما امکانات و هم آرزوی تهدیدکردن آنها را نداشت. امریکائیان خود در آن وقت اعتراف نموده بودند که مواظبت عمده اتحاد شوروی بعد از جنگ جهانی دوم تأمین شرایط نورمال خارجی برای تأمین امنیت انکشاف داخلی می باشد.

در اعلامیه ای که در پایان کنفرانس یالتا راجع به آزادسازی اروپا امضاء شده بود، گفته شده بود: " برقراری نظم در اروپا و بازسازی زندگی ملی - اقتصادی باید به چنان شیوه دستیاب گردد که به ملل آزاد شده امکان از بین بردن عواقب نشانه های نازیسم و فاشیزم و ایجاد مؤسسات دموکراتیک بر اساس انتخاب خود آنها فراهم کند". ولی این هدف به طور کامل تحقق نیافت. ظهور مجدد فعلی فاشیزم و ایدیولوژی نازی در کشورهای مختلف اروپائی به کمک «گرانتهای» غربی یکبار دیگر مبرمیت روزافزون دروس یالتا را خاطر نشان می سازد.

افزوده:

فراگیری از دروس یالتا، بدون توجه به آن پیش زمینه هائی که بر مبنای آن، کنفرانس یالتا موفقیت یافت، توهمی بیش نیست. مهمترین پیش زمینه و پیش شرط جهت رسیدن به تحقق از نوع کنفرانس یالتا، در گام نخست موجودیت فردی به عظمت، درایت و شجاعت ستالین در پیشاپیش نیروهای ضد تجاوز می باشد، مسلم است که تنها موجودیت آن سکاندار نیز کافی نیست، بلکه اتکای وی به حزبی مضبوط و آهنین که گردان پیشاهنگ پرولتاریا و خلقهای کشور خودش و سایر کشور ها باشد و بهره وری از ساختار اقتصادی - اجتماعی سوسیالیستی، تمام آن پیش زمینه ای را می سازد که می توان بر مبنای آن با درس گیری از کنفرانس یالتا، جلو تجاوزات و زیاده خواهی امپریالیسم را گرفت.

ع.ح.